

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการทำงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 37)

จากความสำคัญของภาษาไทยดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยออกเป็น 5 สาระ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดู และการพูด สาระหลักการใช้ภาษาไทย และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม (2552 : 37) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรและมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่างๆ อันประกอบด้วยการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้เกิดความชำนาญสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างถูกต้อง (กฤติกา เจริญยศ, 2552 : 1)

ทักษะการอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ควรมีการฝึกฝนเป็นอันดับแรก เพราะการอ่านเป็นศูนย์กลางหรือหัวใจที่จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ตลอดจนสามารถส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้กระบวนการคิด อันนำไปสู่การพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การเขียน และใช้หลักภาษาได้ดี และทักษะการอ่านยังเป็นทักษะที่นักเรียนต้องใช้มากในชีวิตประจำวัน เนื่องจากนักเรียนต้องใช้ในการแสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ ตลอดชีวิต (ทรงนาถ จันทร์กลั้ว, 2550 : 4)

การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ และการอ่านที่ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็น ที่ต้องมีการฝึกอย่างสม่ำเสมอจึงจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีและเกิดความชำนาญ ตลอดจนมีความรู้ที่กว้างขวาง

การอ่านสะกดคำ เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการพัฒนาทักษะการอ่าน มีวิธีการอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ มาประสมเสียงกัน เพื่อให้ออกเสียงคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ทำให้นักเรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษา ดังนั้นครูควรฝึกทักษะการอ่านและการเขียนไปพร้อมกับการสอนอ่านสะกดคำ เพราะการอ่านสะกดคำจะช่วยให้นักเรียนประสมคำอ่านได้ ส่งผลให้สามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเองและทำให้สามารถเขียนคำได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษา การอ่านสะกดคำเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งนักเรียนต้องได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ หากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นไปด้วย หากครูผู้สอนละเลยไม่ฝึกให้นักเรียนได้อ่านสะกดคำในระยะเริ่มเรียน นักเรียนจะไม่เข้าใจหลักเกณฑ์การประสมคำ ทำให้เมื่อพบคำศัพท์ใหม่ จะสับสนและอ่านไม่ออก ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นกับนักเรียนไทยในปัจจุบัน อีกทั้งผลจากการอ่านไม่ออกส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ อีกด้วย (กัลยา แข็งแรง, 2552 : 1-2)

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในปัจจุบันจึงประสบปัญหามาก โดยเฉพาะปัญหาการอ่านไม่ออกของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนอ่านสะกดคำไม่เป็น จึงทำให้อ่านหนังสือไม่ได้ ส่งผลให้เกิดวิกฤตคุณภาพทางการศึกษา (บุษบา พรหมภักดี, 2552 : 2) เช่นเดียวกับศิริรัตน์ เกิดแก้ว ได้กล่าวถึงปัญหานี้เช่นกัน และได้สรุปว่า ปัญหาการอ่านไม่ออกของนักเรียนมีสาเหตุมาจากการจำพยัญชนะและสระไม่ได้ แยกลูกสะกดคำไม่ได้ ประสมคำไม่ได้ ผันวรรณยุกต์ไม่ได้ ไม่รู้จักมาตราตัวสะกด ไม่เข้าใจหลักเกณฑ์และวิธีการอ่านสะกดคำ และขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ (ศิริรัตน์ เกิดแก้ว, 2553 : 3)

จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชาติ (National Test) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 พบว่าความสามารถด้านภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 44.74 โดยมีร้อยละของนักเรียนที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปรับปรุงร้อยละ 33.09 พอใช้ร้อยละ 33.81 ดีร้อยละ 23.45 และดีเยี่ยมร้อยละ 9.64 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถด้านภาษาไทยค่อนข้างต่ำ นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการปรับปรุงและพอใช้ ทั้งนี้จากรายงานผลการทดสอบความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพนักเรียนด้านการอ่านออกของสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง ตำบล กองแขก อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2556 อ่านไม่ออก คิดเป็นร้อยละ 75

นอกจากนี้ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา (Local Assessment System) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน บ้านโม่งหลวง ปีการศึกษา 2556 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 56.67 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำอยู่ในระดับ ควรปรับปรุงถึง ร้อยละ 70 ระดับพอใช้ ร้อยละ 30 ผลการประเมินการอ่านสะกดคำพบปัญหาได้แก่ การอ่านสะกดคำไม่ได้ อ่านไม่ออก ไม่รู้จักการประสมคำ ประกอบกับผู้วิจัยได้สังเกต สัมภาษณ์ นักเรียน เพื่อนครู และประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยของผู้วิจัย พบว่าปัญหาในการอ่านสะกด คำไม่ได้ หรือไม่ถูกต้องนั้นน่าจะมีสาเหตุดังนี้

1. นักเรียนไม่รู้จักพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา อ่านสะกดคำ ไม่ถูกต้องเพราะไม่มีความรู้พื้นฐานในการสะกดคำตามมาตราตัวสะกด
2. นักเรียนขาดการเตรียมความพร้อมในระดับชั้นก่อนประถมศึกษา
3. ครูผู้สอนใช้สื่อการเรียนรู้น้อยเกินไป จัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย ไม่เน้น นักเรียนเป็นสำคัญ เคยชินกับการสอนแบบเดิมโดยยึดหนังสือเรียนเป็นหลัก โดยขาดการตรวจสอบ คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ มุ่งสอนเนื้อหาให้จบตามบทเรียน และสังเกตได้ว่านักเรียนจะอ่าน คำที่ปรากฏตามหนังสือเรียนได้ แต่สะกดคำไม่เป็น จะใช้วิธีการจำคำศัพท์แทนวิธีการสะกดคำ
4. ผู้ปกครองส่วนมากอ่านหนังสือไม่ออก ไม่สามารถสอนบุตรหลานที่บ้านเพิ่มเติมจาก ที่ครูสอนได้ เมื่อครูให้ไปฝึกอ่านเพิ่มเติมที่บ้าน จึงไม่มีคนแนะนำและช่วยสอน
5. นักเรียนทุกคนในโรงเรียนเป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ใช้ภาษาพูดของชนเผ่าเป็นหลัก ซึ่งภาษากะเหรี่ยงไม่มีตัวสะกด จึงทำให้นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านคำที่มีตัวสะกด

จากสภาพปัญหาการอ่านดังกล่าวจึงเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งปรับปรุงแก้ไขโดย เร่งด่วน โดยเฉพาะปัญหานักเรียนไม่รู้จักพยัญชนะ สระ และ วรรณยุกต์ กล่าวคือไม่สามารถ จำแนก พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา ไม่มีพื้นฐานด้านการอ่านสะกดคำ ตามมาตราตัวสะกด หากไม่เร่งแก้ไขจะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ของนักเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้น โรงเรียนควรเร่งพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียน โดย เริ่มจากการพัฒนาความรู้พื้นฐานในเรื่องการสะกดคำตามมาตราตัวสะกด เพื่อเป็นพื้นฐานในการ อ่านการเขียนภาษาไทยให้ถูกต้อง โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นชั้นสำคัญที่ จะต้องมีความรู้พื้นฐานด้านการอ่านสะกดคำเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ และใช้แสวงหาความรู้ใน ระดับชั้นที่สูงขึ้น เนื่องจากหากนักเรียนอ่านหนังสือไม่ได้ก็จะมีปัญหาในการเรียนรู้ อีกทั้งทำให้

นักเรียนไม่ผ่านจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กำหนดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต้องอ่านออก เขียนได้ ซึ่งทักษะการอ่านสะกดคำควรฝึกตั้งแต่วัยชั้นประถมศึกษา เพื่อจะได้มีพื้นฐานในการอ่าน และส่งผลให้อ่านได้คล่องในระดับชั้นที่สูงขึ้น

จากสภาพปัญหาการอ่านสะกดคำที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำมาแก้ปัญหาด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียน พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิซิท เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการอ่านสะกดคำที่สูงขึ้น และเกิดการเรียนรู้ที่คงทน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิซิทช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดกระบวนการคิด มีเจตคติที่ดี มีการทบทวนความรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่คงทน ครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดความมั่นใจในสิ่งที่เรียนรู้ ประกอบกับการตรวจสอบและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้ง เมื่อมั่นใจแล้วจึงสอนเนื้อหาใหม่ ส่งผลให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนแล้วกับเนื้อหาใหม่ได้อย่างถูกต้อง นักเรียนจะรู้สึกเป็นกันเองกับครูผู้สอน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน (วารุณี มาจำเนียร, 2553 : 2)

การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิซิทพัฒนาโดย บาร์ค โรเซ็นไชน์ และ โรเบิร์ต สตีเวนส์ (Baruk Rosenshine and Robert Stevens) ที่ศึกษาถึงวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการสังเคราะห์งานวิจัยในปี ค.ศ.1986 พัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เรียกว่า เอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Model) ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน คือ 1) การทบทวนประจำวัน 2) ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหาใหม่ 3) ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติโดยครูให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด 4) ขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับและวิธีแก้ไข 5) ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ และ 6) ขั้นการทบทวนเป็นรายสัปดาห์และรายเดือน ซึ่งมีหลักการสอนเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หรือทักษะในรายวิชาต่าง ๆ ให้กับนักเรียน เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การอ่าน คำศัพท์ ไวยากรณ์ หลักภาษาไทย และสังคมศึกษา เป็นต้น (วิชุนี รัตนะ, 2556 : 21-22)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะดำเนินการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิซิทเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน โม่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลีซิท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ ด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำ ตามมาตราตัวสะกดเป็นรายคำ และด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำจากเรื่องราวและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลีซิท มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงขึ้น
2. ครูผู้สอนภาษาไทย สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ในเรื่องการอ่านสะกดคำ หรือเนื้อหาอื่น ๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยต่อไป
3. โรงเรียนมีแผนการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลีซิท เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 19 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลีซิท เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ทบทวนเนื้อหาเดิม โดยครูทบทวนความรู้เดิมที่เรียนไปแล้ว ก่อนจะให้ให้นักเรียนเรียนเนื้อหาใหม่ โดยการอภิปราย ชักถาม สนทนา เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไปแล้ว รวมถึงทดสอบความรู้เดิม สอบถามปัญหา ข้อสงสัยในเรื่องที่เรียน ตรวจการบ้าน

2. นำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วสอนเนื้อหาใหม่ตามกิจกรรมการเรียนรู้ที่วางแผนไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยครูจะต้องสอนเนื้อหาให้ละเอียดเป็นขั้นตอน และอธิบายให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ครูสอน

3. ให้ฝึกปฏิบัติ โดยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยครูคอยแนะนำช่วยเหลือให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่ครูสอน และตรวจสอบความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนไป

4. ให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไขข้อบกพร่อง โดยครูตรวจและแจ้งผลจากการฝึกปฏิบัติให้นักเรียนทราบ พร้อมทั้งติชมและแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด

5. ให้ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม โดยให้นักเรียนแก้ไขผลงานจากขั้นการฝึกปฏิบัติ หลังให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องจากการฝึกปฏิบัติ ให้นักเรียนสร้างชิ้นงานหรือทำใบงานเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและเข้าใจเนื้อหาที่เรียนไป

6. สรุปและทบทวนความรู้ โดยครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่เรียนไป ครูให้การบ้าน ทดสอบหลังเรียน และทบทวนเรื่องที่เรียนไปแล้ว

ขอบเขตด้านเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิชิต

2. ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอมะเข่ จังหวัดเชียงใหม่

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิชิต หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอมะเข่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีขั้นตอนหลักในการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน คือ 1.ทบทวนเนื้อหาเดิม 2.นำเสนอเนื้อหาใหม่ 3.ให้ฝึกปฏิบัติ 4.ให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไขข้อบกพร่อง 5.ให้ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม 6.สรุปและทบทวน

ผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการประเมินผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิชิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่งหลวง อำเภอมะเข่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยครอบคลุมด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ การอ่านออกเสียงสะกดคำตามมาตราตัวสะกดเป็นรายคำ และการอ่าน

ออกเสียงสะกดคำจากเรื่องราวและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 19 คน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโม่่งหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ มีผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

